

Úvaha

Súvislosti našej doby s dobou egyptskou

David Sulík

Ľudstvo od doby zničenia Atlantídy sa podľa duchovnej vedy nachádza v tzv. Árijskej veľkej epoche. Táto epocha sa skladá z menších, siedmich kultúrnych epoch, ktorá každá trvá okolo 2160 rokov:

1.

Praindická - od r. 7227 pr. n. I

2.

Praperzská - od r. 5067 pr. n. I.

3.

Egyptsko-chaldejsko-babylonská - od r. 2907 pr. n. I.

4.

Grécko-rímska - od 747 pr. n. I. / narodenie Krista /- stred vývoja

5.

Stredoeuropská: Germansko-anglosaská - od r. 1413 n. I., zlom r. 1998 n. I.

6.

Východoeuropská: Slovanská - Ruská - od r. 3573 n. I. 7. Záverečná: Filadelfská - asi od r. 5733 n. I. - 7893 n. I.

Prvé tri kultúry majú z hľadiska ľudského vývoja zostupný charakter. Ľudský duch (nevedomý) sa vzdďaľuje svojmu duchovnému domovu a prechádzajúc rôznymi kultúrami sa čoraz hlbšie ponára do fyzického sveta, postupne strácajúc svoje od bohov darované duchovné schopnosti. Vo štvrtej grécko-rímskej kultúre je duch človeka najhlbšie ponorený do hmoty. Je to bod obratu, od ktorého nastáva zase vzostup a postupné rozvíjanie ľudského ducha na vedomej úrovni. Tento bod obratu súvisí s príchodom Krista v štvrtej po- atlantskej epoche (grécko-rímskej). Tvorí stred, je osou celej árijskej epochy. Dnešné piate poatlantské kultúrne obdobie (anglosasko-germánske) je niečo ako symetrické zrkadlenie, odraz egyptsko-babylonského obdobia na vedomej úrovni.

Ľudstvo prekračuje opäť prah duchovného sveta smerom nahor a tie sily, ktoré boli činné dvetisíc rokov pred Kristom, sa stávajú teraz, dvetisíc rokov po Kristovi, opäť aktívne.

Ak si to znázorníme ako graf, týchto sedem kultúr vytvára krivku, v ktorej najhlbším bodom je približne rok 0 v grécko-rímskej dobe. Nasledujúce epochy majú svoj zrkadlový obraz v minulých, už uplynulých epochách. Dnešná germánsko-anglosaská epocha má tak svoj protipól, svoj zrkadlový obraz práve v egyptskej dobe. Nasledujúca slovanská kultúra bude obrazom a opakovaním praperzkej kultúry na vyššom stupni vedomia. Posledná, Filadelfská epocha, bude zrkadlom praindickej epochy. Zrkadlenie kultúrnych epoch má svoj veľký duchovný význam a preto v dnešnej germánsko-

anglosaskej dobe ľudstvo určitým celosvetovým spôsobom rieši dôsledky rozhodnutí zasiatych hlavne v dobe Egypta.

S tým, že dnešná epocha je obrazom egyptskej, súvisia dve zásadne skutočnosti. Po prvé je to aktivácia starých egyptských božstiev. Duchovné bytosti zo starého Egypta a Babylonu, ktoré medzitým zaostali, pôsobia opäť dnes. Časť anjelov vtedy „padla“ vlastne len tým, že zaostala. Pôsobia starým spôsobom cez astrálne a éterické telo, obchádzajúc ľudské vedome bdelé JA, v dôsledku čoho sa vo vývoji stali retardačným činiteľom, brzdou, odporcami Krista. Títo zaostali, luciferskí duchovia inšpirujú dnes jednu celú ezoterickú subkultúru plnú exotiky zašlých čias. Prostredníctvom channelingu, automatického písania a pod. diktujú celé knihy, ktoré vychádzajú v miliónových nákladoch. Dokonca sa aj sami radi predstavujú menami zo staroegyptského obdobia: Set, Ptaah, Aštar (Ištar). Táto aktivácia starých egyptských božstiev v súčasnosti hrá v kolektívnej ľudskej psychike úlohu znepokojivých a zavádzajúcich archetypov vedomia.

Druhou významnou skutočnosťou je egyptskými kňazmi vytvorený kauzálny základ pre neskorší vznik materializmu prostredníctvom kultu balzamovania. Egypt bol známy svojou posadnutosťou balzamaním, čo je všeobecne známe. Masovo sa balzamovali nielen panovníci, hodnostári, ľudia majetnejší, ale aj tisíce zvierat. Toto je historickou vedou vysvetľované ako fascinácia záhrobným životom, kultom smerujúcim k čo najlepšiemu zachovaniu fyzického tela, k tomu, aby duchovný dvojník Ka mohol stále plne užívať dary fyzického života. Preto boli spolu s človekom do hrobiek u tých majetnejších dávane aj rôzne veci. Najvyšší hodnostári egyptskej ríše boli vo svojich hrobkách, často sa skladajúcich z niekoľkých miestností, obklopení obrovským množstvom rôznych predmetov, šperkov, nábytkom, sochami, telami otrokov, zvieratami. Všetko malo človeku po smrti slúžiť. Tieto fakty svedčili o zvláštnom ryse egyptského náboženstva, ktoré začalo akoby cieľavedome budovať kult duchovného materializmu, presne opačnému k indickému vnímaniu hmoty, ako niečoho iluzórneho a po smrti nepotrebného. Postupné zavádzanie duchovného materializmu kňazmi malo svoj presný význam, ktorého podstatu poznali iba oni. Kňazi si uvedomovali symetrickosť zrkadlenia rôznych epoch, ako aj pôsobenie duchov času, čo chceli využiť k tomu, aby vytvorili také spoločenské príčiny, ktorých následky sa mohli prejavíť v presne vymedzenej budúcnosti. V dôsledku toho sa mohol od 16. storočia n. I. objaviť materialistický svetonázor, ktorý vyvrcholil v 19. a 20. storočí. Základy materializmu boli položené práve v egyptskej dobe, a to využitím okultných skutočností.

Balzamovanie malo dva skryté významy. V prvom rade sa prostredníctvom magického spôsobu balzamovania vytváral spôsob na kumuláciu a kondenzáciu veľkého množstva éterickej energie. Tomu slúžilo hlavne až horúčkovité balzamovanie miliónov zvierat, ktoré každé predstavovalo určitý aspekt síl jednotlivých božstiev. Prostredníctvom týchto balzamovaných zvierat, ktoré slúžili ako akési transformátory, boli určité planetárne sily prislúchajúce tomu-ktorému zvieraťu zachytávané a koncentrované na jednom mieste, čím vznikali akési silové polia, ktoré boli potrebné na vykonávanie určitých magických rituálov. V druhom rade išlo o to, že duša mŕtveho, ktorý bol zabalzamovaný, mala dlho viazané éterické telo na svoju fyzickú schránku nepodliehajúcu rozkladu, a tým bola na dlhšiu dobu pripútavaná na svoje telo a na fyzickú realitu okolo jej tela miesto toho, aby rýchlo putovala do svetla a jasu duševných svetov nad sebou. Týmto spôsobom prežívania záhrobia si duša namiesto obrazov vyšších duchovných skutočností fixovala v sebe hlavne obraz hmoty a matérie. Silný obraz vlastného nerozkladajúceho sa mŕtveho tela si duša v určitom duševnom rozpolžení vtlačila do svojej podstaty, do svojho kauzálneho tela a odnášala so sebou do ďalšej inkarnácie. Vo vhodnej gabrielskej dobe (gabrielska doba trvala od r. 1525 do 1879 a jej hlavným rysom bol vznik vedeckého materializmu a racionalizmu, bližšie k tomu viď Angelológiu dejín od E. Páleša), keď sa duše znova vteliť, sa im táto do kauzálneho tela vtlačená esencia silného emocionálneho zážitku vyplavila na povrch a objavila vo vedomí ako určitý osobnostný sklon chápať všetky skutočnosti sveta mechanickým materialistickým spôsobom. Mnohí bývalí egyptskí kňazi sa narodili ako významní materialistickí filozofi a vedci, prinášajúc si v sebe túžbu po poznaní, ktoré však už nehľadali vo svojom vnútri a duševných svetoch, ale v mechanických zákonoch fyzického sveta.

Takými osobnosťami boli napr. Bacon, Newton, Kepler, Bruno, Kopernik, Darwin. Každý z nich sa prejavoval rozdielnym spôsobom, ale jedno mali spoločné: fascináciu empirickým poznávaním hmotného sveta. Bacon položil filozofické základy racionalistickej vedy, Newton objavil zákony mechaniky a Kepler, ktorý v minulom živote egyptského kňaza skúmal tajomstvá jemnohmotného pôsobenia hviezd prostredníctvom astrologie, skúmal ich teraz zvonka, hrubohmotne a opisoval mechanizmus ich pohybov (astronómia). Darwin, tvorca evolučnej teórie vzniku človeka, nosil v sebe silnú spomienku na znalosť a magické uctievanie hierarchií egyptských božstiev znázorňovaných vo zvieracích podobách. Keď sa znova vtelil do gabrielskej doby, tak túto magickú úctu k božstvám premenil do pocitu vedeckého nadšenia a fascinácie fyzickými zvieratami, ktoré považoval za predchodcov človeka. Takto by sme medzi významnými filozofmi a vedcami gabrielskej doby našli celý rad osobností, ktoré za svoju horlivosť v budovaní materialistického svetonázoru vďaka stupňu poznania a postavenia, dosiahnutého v starej egyptskej ríši a okolnostiam svojho pohrebu formou balzamovania. Nie je tiež náhodou, že aj Lenin bol zabalzamovaný a množstvo vedcov sa celé desaťročia zaoberalo udržiavaním jeho tela, čo bolo jedným z najprísnejšie strážených tajomstiev sovietskeho Ruska. Prostredníctvom veľkého prúdu návštevníkov mauzólea, bolo neustále živé jeho marsickými démonmi presiaknuté éterické telo, ktoré z tohto bodu Červeného námestia vytváralo silové pole pre posmrtnú možnosť ovládania a zasahovania do diania v Rusku minimálne po dobu vlády malého ducha času Samaela v rokoch 1917 až 1989. Celý tento dej je opakovaním egyptského kultu uctievania krvavého boha Marsu, Sutecha.

Egyptská epocha bola obdobím vývoja duše pocitovej. Pracovalo sa magickým spôsobom práve s obrazotvornosťou ľudí, ktorí ešte žili úplne ponorení v obrazoch a symboloch. Symboly boli živými obraznými skutočnosťami. V tom čase v Egypte časť špičky vládnucej kňazskej kasty vytvorila dlhodobý program svetovlády na najbližšie tisícročia a zdokonalila metódu manipulácie spoločnosti prostredníctvom spôsobu, ktorý môžeme nazvať „umením obraznosti“. Umenie obraznosti je umením vôľového vkladania ideou nabitých mentálnych vzorcov do pocitovej (astrálnej) sféry za účelom jej následnej realizácie najprv v éterickej a potom na fyzickej úrovni. Toto umenie je vlastne základným pilierom, hlavným realizačným prvkom praktickej mágie vo všeobecnom zmysle. Do tých dôb týmto umením nevedomým, prirodzeným spôsobom disponovali vo väčšej alebo menšej miere všetci ľudia. To súviselo s konfiguráciou duševných síl ľudí a sveta celkovo v dobe pred dobou egyptskou. V dobe egyptskej boli tieto prirodzené duševné schopnosti ešte väčšine ľudstva dostupné, ale výlučné právo disponovať nimi si postupne nárokovala vrstva kňazov, ktorí začali vystupovať ako jediní možní sprostredkovatelia medzi božstvami a ľudstvom. Elita egyptských kňazov si uvedomila obrovskú možnosť využitia umenia vytvárania obrazov v ich mocenských cieľoch a preto si na ne vytvorila monopol. Z podstaty tohto umenia obraznosti vytvorila „tajnú vedu“ prístupnú len pre nimi určených adeptov. Zhrnutím tajnej vedy v obraznej podobe sú vlastne aj tarotové karty ako dedičstvo starého Egypta. Egyptská tajná veda v podobe hermetických náuk sa neskôr stala, hlavne prostredníctvom židovskej kabaly, základom všetkých neskorších západných magických systémov.

Od doby starej egyptskej ríše začína snaha o úplne ovládanie myslenia ľudí a kontrolu spoločenského, hospodárskeho a kultúrneho života celého ľudstva skupinkou bývalej egyptskej kňazskej špičky. Manipulácia ľudstva prebiehala rôznym spôsobom cez politiku, náboženstvá, kultúru a filozofiu. Sprewádzalo ju neustále zahmlievanie pravej podstaty človeka a jeho predurčenosti, vytváranie atmosféry strachu. Pre západnú civilizáciu bola významná zlomová doba 9. a 10. storočia n. I., kedy sa formovala rímsko-katolícka náuka. Najprv sériou koncilov dosiahla úzka skupina kňazov tesným, väčšinovým hlasovaním zrušenie učenia o reinkarnácii duchovného Ja človeka, následne v roku 869 n. I. aj zrušenie tézy o existencii individuálneho ducha vôbec. Chápanie človeka ako trojčlennej bytosti (duch/duša/telo) bolo zakázané a oficiálnym názorom sa stala dogma považujúca človeka za bytosť skladajúcu sa len z duše a tela. Filozofickým dôsledkom zrušenia duchovného článku človeka bol od 16. storočia vznik materialistického svetonázoru. Všetky tieto zásahy do kresťanskej náuky boli robené vedome určitými osobami z úzadia, s úmyslom dosiahnuť absolútnu podriadenosť a závislosť ľudí od cirkevnej hierarchie. Najvyšších pozícií v cirkvi sa chopili kňazi používajúci

vyslovene čiernomagické praktiky. Manipulovanie a ovplyvňovanie politiky a spoločnosti sa tak naplno začalo dosahovať prostredníctvom tajného egyptského umenia obraznosti, t.j. vytváraním silne pôsobiacich obrazov -ideí.

Umenie vytvárania obrazov a jeho zneužívanie pokračuje a v súčasnosti dosahuje svoj vrchol. Čím ľudia v modernej spoločnosti, v mestách zapriahnutí do bežného života najviac žijú, čím sa zaoberajú, čo riešia? Sú to peniaze, ekonomika, podnikanie, alebo show biznis, celebrity, televízia, zábava, Superstar, filmy, PC hry. To je reálnou myšlienkovou, pocitovou, atmosférou dneška, o tom sa ľudia najčastejšie rozprávajú, tým sa mentálne a emocionálne zaoberajú. Tomu všetkému kraľujú médiá, už len ten názov presne hovorí, o čom to je. O hypnotizovaní ľudí farebnými obrazmi, zvukmi, podsúvanie falošných hrdinov a model. Nejde o ľudské Ja, o vlastné myslenie, o pravdu a krásu. Žiadneho vlastníka médií to nezaujíma. Ide o pocity, vášne, sny, zabúdanie, skrátka len o astrálne telo. Média sú prejavom vrcholného umenia vytvárania obrazov, umenia manipulácie s informáciami. A celou oblasťou médií, zábavy, show biznisu sa vinie a dominuje ako mágia mágie, ako najväčšie čierne umenie, reklama. Reklama, ktorá ako most spája oblasť médií s oblasťou ekonomiky a tak vytvára plynulý prechod z jednej oblasti pôsobenia egyptských kňazov do druhej oblasti, ekonomickej.

Sféra hospodársko-politická je veľmi aktuálnym realizačným poľom pôsobnosti umenia obraznosti. Ako pôsobia obrazy egyptských kňazov dnes v politike a hospodárstve? Kto sú tí, čo dokážu jedným svojím výrokom, jedným svojím príkazom dať do pohybu veľké udalosti vo svete, akými sú napr. vyvolanie vojny, pád vlády, zmena politického režimu, zmena hraníc štátov, ekonomický krach štátu a pod? Sú prezidenti a členovia vlád a parlamentov najvýznamnejších krajín sveta, predstavitelia nadnárodných politických organizácií ako sú NATO, EÚ, OECD, OSN a náboženský vodcovia najväčších cirkví, tí skutoční vodcovia ľudstva? Aké sú ich mimoriadne vlastnosti a schopnosti predurčujúce ich k vládnutiu? Pri dôkladnejšom pozorovaní by sme zistili, že väčšinou títo známi politici a vodcovia nevynikajú nad bežnými priemernými ľuďmi nejakou veľkou inteligenciou alebo mimoriadnymi schopnosťami a vlastnosťami, skôr naopak. Vo väčšine prípadoch ide o bežných šedivých až nudných ľudí, ktorých jedinými vlastnosťami určujúcimi ich vhodnosť k dosiahnutiu mocenskej pozície sa javí skôr veľká ctižiadosť spojená s absenciou vlastného hlbšieho uvedomelého myslenia. Najvhodnejšími kandidátmi na vysoké politické miesta sú väčšinou ľahko manipulovateľné osoby bez kritickej sebareflexie a morálky, u ktorých je zaručené bezmyšlienkovité vykonávanie podsunutých schém a príkazov z úradia, s ktorými sa stotožňujú ako s vlastnými.

Pre väčšinu rozmýšľajúcich ľudí je už dnes jasné, že vykonávateľmi skutočnej moci sú záujmové podnikateľsko-politické skupiny v pozadí, ktoré viac alebo menej vytvárajú a dosadzujú politikov na nimi určené pozície tak, aby im oni slúžili a plnili ich egoistické mocenské a ekonomické ciele. Malá časť ľudí tuší, že aj tieto záujmové skupinky sú samé len predĺženými rukami určitých skrytých zoskupení sledujúcich ešte hlbšie ciele. Tajné spolky v úradí sú stotožňované s rôznymi sprisahaneckými kruhmi, slobodomurárskymi lóžami, iluminátni a tajnými rádmi, ktorých hlavným cieľom sa javí získať neobmedzenú moc nad svetom. Tak je to prezentované na verejnosti, čím je vytváraný a množstvom publikácií aj podporovaný obraz teórie svetového sprisahania, ktorý priamo alebo náznakovo všetku vinu účelovo smeruje k týmto tajomstvom zahaleným tajným spolkom a združeniam. Podľa mňa tieto spolky samé sú tiež len nástrojom a určitým spôsobom zavádzajúcou fasádou, slúžiacou hlavne na odlákavie pozornosti od naozajstných vládcov a manipulátoroch sveta. Skutoční tvorcovia a vládcovia umelého póla „matixu“, v ktorom je ponorená naša civilizácia, existujú paralelne popri týchto tajných spolkoch a len čiastočne sa s nimi kryjú, poprípade ich len účelne využívajú. Ich línia riadenia je pritom otvorená a veľmi jednoduchá, bez zbytočných exotických nánosov nejakej magickej tajuplnosti a práve tým, že je viditeľná pre verejnosť, je geniálne účinná.

Pozrime sa bližšie na túto líniu riadenia sveta. Zamerajme sa hlavne na jednu takú dôležitú pozíciu človeka stojaceho na vrchu samotnej pyramídy reálnej moci a na príklade jeho pozície si vysvetlíme

fungovanie mechanizmu ovládania sveta. Najprv si ju definujeme. Človek na tejto pozícii nie je politikom a predsa svojimi výrokmi ovláda politiku celého sveta. Nie je spolumajiteľom ani manažérom nejakej nadnárodnej spoločnosti alebo súkromnej banky a predsa na základe jeho výrokov sa vytvárajú a upravujú stratégie riadenia nadnárodných holdingov. Nepracuje v súkromnom sektore a predsa je súkromný sektor od neho závislý. Nie je demokraticky zvolený voličmi, ale menuje ho priamo prezident na návrh finančného výboru senátu. Podľa neho sa riadi pohyb štátnych financií najsilnejšej veľmoci sveta. Tak ako sa v stredovekej Európe čakalo na výroky pápeža ako na sväté, neomylné a záväzné normy konania, tak aj dnes tisícky manažérov a finančných analytikov z celého sveta čakajú na jeho výroky, aby mohli uviesť do pohybu nikdy nekončiaci tok miliárd virtuálnych elektronických peňazí. Je to pozícia riaditeľa Amerického federálneho rezervného systému (FED).

FED plní funkciu centrálnej banky USA, má právo vydávať americké doláre, kontrolovať ich pohyb a množstvo v ekonomike. Ovládanie finančných trhov spočíva vo výrokoch riaditeľa FEDu, ktorý na základe študovania rôznych štatistík, určuje trendy finančných trhov. Na základe jeho výrokov okamžite reagujú finančné trhy zmenou úrokových sadzieb a kurzov. V závislosti od pohybu kurzu a úrokovej miery dolára sa začnú v okamihu hýbať aj kurzy a úrokové miery ostatných mien celého sveta a následne aj kurzy cenných papierov a derivátov. Jedným svojím výrokom spúšťa lavínovú reakciu na finančných trhoch sveta, čím prakticky ovláda pohyb a umiestňovanie miliárd dolárov na celom svete. Banky sledujú pohyby mien začnú medzi sebou na základe rôznych finančných obchodov presúvať miliardy virtuálnych peňazí. Pohyby na finančných trhoch majú vždy dopad aj na ostatné ekonomické ukazovatele krajín, nastávajú zmeny v obchodnej bilancii, HDP, zamestnanosti, sociálnej politike, atď.

Rýchlemu pohybu finančných tokov výdatne napomáhajú Svetová banka a Medzinárodný menový fond (MMF), ktoré vytvárajú záväzné pravidlá svetového finančníctva (v záujme USA) a zároveň plnia funkciu administrátora globálnej finančnej siete, do ktorej pod rúskom výhodnosti nútia vstúpiť čo najviac štátov sveta. Rozvíjajúcim sa krajinám ponúkajú úvery, ktoré sú však podmienené mnohými politickými a ekonomickými podmienkami. Vytvárajú tým čoraz širší systém ekonomickej závislosti národných ekonomík na jednom centre. Americký federálny rezervný systém je v skutočnosti dôležitejší ako medzinárodné finančné organizácie. Pohyby v svetovej ekonomike sa priamo odrážajú v medzinárodnej a lokálnej politike. Politici z krajín zapojených do medzinárodných hospodársko-politických organizácií, čo sú dnes hádam okrem Kuby a Severnej Kórey všetky, sú chytení v sieti závislosti. Sú len vykonávacími orgánmi pokynov nadnárodných ekonomických elít slúžiacich jednému centru a zaujímaví sú pre nich len dovtedy, pokiaľ ich poslušne plnia. Ak sa vzpierajú, sú odstraňovaní a na ich miesto dosadzovaní lojálnejší. Sú tak manipulovanými bytostami, presne ako

v čase Egypta. Stačí jeden správne načasovaný pokyn spôsobený zmenou úrokových sadzieb vo svete a krajiny sa otriasajú v základoch. FED, ktorý je len tak mimochodom inštitúciou riadenou kartelom súkromných bánk, je aj správcom zlatých rezerv vlády USA, ktoré sú v podobe zlatých tehál uschované v pevnosti Knoxville. Zlato z magického pohľadu je kondenzátorom luciferských síl.

Výroky riaditeľa FEDu, ktorými riadi svet financií, vychádzajú z jeho vypracovaných prognóz. Tajomstvo váhy týchto prognóz a nasledujúcich výrokov nevyplývajú však len z objektívnych výpočtov, ale hlavne z titulu jeho funkcie. Jeho výrok nielen niečo konštatuje, ale vytvára trend, ktorý banky a štáty sveta musia nasledovať, ak chcú byť zapojené v systéme medzinárodných finančných tokov. Skutočnosť, že jeho výroky sú vnímané ako záväzné normy, nik z ekonómov vedome neprizná, každý to berie ako danú vec, nad ktorou sa netreba zamýšľať. Tu vidno obrovskú silu obrazu, ktorú predstaviteľ FEDu vytvára tak, že je nemožné, aby bankový a menový systém sveta ignoroval jeho výroky. On vlastne vytvára pôsobivý obraz - ideu, ktorá sa opiera o obraz sily dolára, pričom sila dolára je vymyslená, lebo jeho skutočná hodnota podložená reálnymi aktívami je ďaleko nižšia. Pre zaujímavosť, symbol dolára \$ znamená Hermesovu palicu, čiže symbol Merkúra. Merkúr, ako je

známe, je bohom nielen obchodu, ale aj Mágie. Známy obraz pyramídy s okom navrchu na 1 dolárovej bankovke bol už veľakrát spomínaný, pričom to oko skôr ako božským je Sauronovým okom strážiacim a dohliadajúcim na celý menový systém sveta.

Treba si do hĺbky uvedomiť, aký je to obludný systém, keď ekonomikou sveta hýbu virtuálne peniaze produkujúce zisky, za ktorými nie sú konkrétne hmotné alebo spoločenské hodnoty, len čistá špekulácia. Neexistujúce elektronické peniaze fungujú ako nosič negatívnej informácie, ako nosič moci reagujúci na pokyn najvyššieho kňaza. Je to naozaj geniálny systém manipulácie, bez toho, že by riaditeľ FEDu niečo sám vykonal, alebo zobral na seba nejakú karmickú zodpovednosť. On predsa len študuje štatistiky a na základe nich naznačuje ekonomické tendencie. Nie je to vrcholná mágia, ak jeden úradník dokáže svojimi výrokmi opierajúcimi sa o mŕtve čísla štatistík rozhodovať a cenách ropy, zlata, mien, kurzov a úrokov vo svete a následne tým aj o vojne a mieri? Je to funkcia, z ktorej vyplýva disponovanie reálnej moci vo svete, väčšej akou disponuje hocikto iný. Na jeho príklade som chcel ukázať, ako tento systém funguje a osvetliť princíp, akým spôsobom vlastne egyptskí kňazi v dnešnej dobe pôsobia.

Z hľadiska súvislosti našej doby s dobou egyptskou je tiež zaujímavé dianie v svetovej politike, ktoré nasledovalo po udalostiach 11. septembra 2001. Ak berieme do úvahy oficiálnu verziu, že nejaká skupina fanatikov pod rúškom moslimskej ideológie vedená šikovnými a inteligentnými organizátormi rafinovaných teroristických útokov odrazu vyhlásila vojnu západnému svetu, musíme sa zároveň opýtať, odkiaľ sa odrazu takýto záhadní vodcovia objavili, aká sila stojí za nimi a poháňa ich k tak rafinovaným a agresívnym činom a prečo sa to deje práve teraz? Keď sa skúsime na tieto významné postavy ideologických vodcov moslimského extrémizmu nedávnej minulosti aj súčasnosti napojiť a pozrieť sa na nich určitým nezaujatým, hlbším pohľadom, môžeme cítiť, že za nimi stoja a pôsobia starobylé postavy egyptských kňazov, ktoré prostredníctvom žehnajúcich gest odobrujúcich teroristické akcie manifestujú svoj vlastný rituálny obrad obetovania. Títo moslimskí vodcovia naozaj pôsobia ako nejaké média, ako nástroje potrebné na vykonávanie pokynov tých najvyšších žrecov sídliacich na opačnej strane zdanlivého nepriateľa. Pri takých postavách ako ajatolláh Chomejni alebo duchovný vodca Hamasu šejk Jassin, ale aj stále skrývajúci sa Usama bin Ladin, môžeme pri bližšom a podrobnejšom skúmaní ich typológie, prejavu, hlasu a celkovej charizmy pozorovať určité pre nich špecifické rysy odlišujúce ich od bežných fanatikov. Hlavne u šejka Jassina a bin Ladina je vidieť zvláštnu charizmu, jemný úsmev, lahodné a vláčné pohyby, sebaistotu a pre ľudí západnej civilizácie nepochopiteľné opovrhovanie životom. Sila z nich idúca má v sebe niečo nadarabské, niečo veľmi dávne, pripomínajúce skôr starozákonných prorokov, alebo egyptských kňazov. Prostredníctvom starého Egypta akoby v nich boli manifestované mohutné sily dávnej Atlantskej doby. Taký slepý a na vozíku nemohúci starec, duchovný vodca Hamasu šejk Jasin, ktorý šepotavým hlasom a jemným zdvihnutím prsta bol schopný poslať desiatky Palestínčanov na samovražedné útoky, mi zvlášť pripomínal postavu bieleho čarodejníka Sarumana z trilógie „Pán prsteňov“, ktorý spojený s ohnivým okom Sauronovým zo svojej veži dokázal štváť čierne vojská k útoku.

Konflikt medzi západným a moslimským svetom je len jedným z prejavov boja medzi silami temna a svetla tiahnuceho sa tisícročiami a využívajúceho určité kvality času a historické momenty na vytváranie rôznych konfliktných situácií. Pre našu civilizačnú epochu je z hľadiska pôsobenia svetovej karmy zvlášť významná súvislosť s tromi konkrétnymi historickými časovými úsekmi, a to s dobou pádu historickej Atlantídy niekedy okolo roku 10 000 pr. n. I, ďalej dobou pôsobenia zakladateľa egyptskej kultúry, mýtického Hermesa, a dobou kultu boha Sutecha v rokoch 1309 až 955 pr. n. I., ktoré sa aj prekrýva s obdobím vládnutia 354-ročného ducha času Samaela (Mars). Z hľadiska posledne menovaného obdobia, ktoré samé je už len určitým vyvrcholením predchádzajúcich tisícročných bojov medzi skupinami kňazov slúžiacich „Temnému pánovi“ a kňazov slúžiacich silám svetla, by sme mohli povedať, že ide o vyvrcholenie mytologického zápasu kňazov boha Sutecha (Marsu) so silami Isis a Osiris a určitý zásadný zlomový bod, ktorý určil smerovanie histórie ďalších tisícročí pod úplnou kontrolou egyptských kňazov. Je zaujímavé, že práve toto Samaelské obdobie

začalo v Egypte udalosťou sprisahania kňazov voči faraónovi Achnatono- vi (1353-1335 pr. n. I.), ktorý sa vymkol spod ich kontroly a chcel zrušiť mnohobožstvo a nastoliť kult jediného boha, slnečného boha Atona. Achnaton bol zabitý a následne nastalo obdobie pozdvihnutia božstva Sutecha a definitívne upevnenie moci žrecov. V 20. storočí sa v dobe 72-ročnej vlády Marsa/Samaela (1917-1989) zopakovala táto udalosť v inej forme, ktorá akoby bola paralelou a spojená nejakým osudovým vláknom s dávnym egyptským sprisahaním. Bolo to zavraždenie obľúbeného amerického prezidenta Kennedyho, tiež opradené mnohými nejasnosťami a dohadmi.

V egyptskom samaelskom období sa uskutočnila aj iná významná historicko-mytologická udalosť, keď žrecom Mojžišom bol pomocou genetickej mágie sformovaný židovský národ a vyvedený z Egypta. Na začiatku tejto mágie krvi bol veľký žrec Mojžiš, sám nejasného pôvodu, kde povest' o jeho nájdení v kolíske na vode je pravdepodobne symbolická. Podobné povesti sa často objavujú aj v prípadoch mytológií iných národov. Pod jeho vedením sa uskutočnil exodus, ktorý neznamenal iba odchod z Egypta, ale hlavne vznik jedného hypernároda, skutočného vyvoleného národa, elity medzi ostatnými národmi, čo sa mal stať kňazským národom pre celý svet. Samotný exodus a to čo mu predchádzalo, tak ako je to opísané v Mojžišových knihách Starého zákona, je veľmi protirečivou udalosťou s mnoho nejasnosťami, ktoré pri čítaní Starého zákona udrú do očí. Vynoria sa otázky, či je možné, že židia od doby, kedy sa Jozef a jeho najbližší stali správcami celého Egypta, čiže elitou, padli tak nízko, že sa stali otrokmi. Alebo veľké neadekvátne množstvo židov, ktoré sa spomína pri exode. Len dospelých mužov bolo 600 000 (knih Exodus, kapitola 12) plus s manželkami a deťmi to bolo niekoľko miliónov ľudí, plus citujem „mnoho iného ľudu šlo s nimi, obrovské stádo drobného dobytká a rožného statku". Čo bol ten iný ľud, ťažko povedať, ale to, že ako otroci mali aj veľké stáda dobytká je prinajmenšom čudné. Okrem toho, že počet židov udávaný v knihe Exodus sa zdá veľmi veľký, je tu aj obrovský nepomer k odhadovanému množstvu vtedy žijúcich všetkých Egypt'anov (25% až 50% populácie). Aj vlastníctvo zlata, z ktorého neskôr robili modlu, putovanie na púšti 40 rokov, a iné udalosti svedčia o tom, že kniha Exodus sa zďaleka nedá dešifrovať z historického pohľadu, ale je tak ako aj ostatné Mojžišove knihy, hlavne neobyčajne silným okultným dokumentom. Keď si uvedomíme, že židovská Kabala vychádza hlavne z magického rozboru kníh Mojžišových a plynulo nadväzuje na tradíciu egyptskej mágie, tak každý dej a situácia, ako aj čísla uvádzané v knihách Mojžiša, sú presným kódom a symbolom a nemusia byť doslovným opisom historických udalostí, ale znázornením duchovných dejov.

Duchovnou elitou v starom židovstve a kňazmi boli kohéni, ako nositelia a strážcovia zákona. Kohenstvo ako kňazský úrad bolo dedičné a dedilo sa po otcovi, čiže nie po matke, ako je všeobecne dedená príslušnosť k židovskému národu podľa židovského zákona Halachy. Ešte zaujímavejšia bola kasta levitov, ktorí slúžili kohénom ako ich pomocníci, povedané moderným jazykom vytvárali im ekonomicko-politické pozadie. O levitoch sú určité poznatky, ktoré hovoria o tom, že leviti (a asi aj koheni) boli vlastne egyptskí kňazi, ktorí využili židovský národ ako akúsi fyzickú schránku, ako nosič vedomia určený pre uskutočnenie prenosu egyptských vzorcov prostredníctvom krvi. V židovstve totiž stále funguje mágia krvi, na tom vlastne celé židovstvo spočíva. Ved' aj starozákonný a židmi doteraz uznávaný boh Jehova je mesačným bohom, bohom pokrvnosti a dedičnosti. Práve mágia krvi, mágia rodovej spojitosti je tým, čo vytvára súvislosť s dobou dávneho Egypta. To znamená, ako keby v levitoch a v ich krvi sa prepašoval určitý kód, ktorý by mohol byť kedykoľvek aktivizovaný egyptskými silami z úzadia a použitý. Len tak na okraj spomeniem, že v knihe Leviticus kap. 27. je spomenutá povinnosť platiť levitom desiatok z majetku. Tak už v knihe Leviticus sú položené základy mágie finančníctva ako princípu ovládania. V starej angličtine sa daň, odvod, alebo povinná dávka povie levy.

Mágia krvi, alebo inak povedané genetická mágia, bola v Egypte veľmi prepracovaná, pričom súčasná fascinácia modernej vedy klonovaním nie je nič iné, ako opakovanie tejto mágie. Genetická mágia spočíva práve v práci s prenosom vedomia a informácií na báze nosiča krvi. Prostredníctvom genetickej mágie sa vytvárali národy, kmene s určitými presnými vlastnosťami a schopnosťami. Bolo

to vlastne akési klonovanie éterického a astrálneho tela a jeho naočkovanie určitými konkrétnymi planetárnymi silami. Pokrvná rodo- vosť je práca s luciferskými silami. Luciferskí brada a sestry sú bratmi na základe krvi. Kristovi bratia a sestry na základe duchovnej spriaznenosti. Židovský národ mal prepracovať fyzické, éterické a astrálne telo do takej podoby, aby sa stalo vhodným nosičom vedomia jednak pre Krista, ale zároveň aj, čo je paradoxné, pre princíp stelesňujúci jeho opak, reprezentovaný práve silami Lucifera. S mágiou krvi bež súvisí aj pojem modrá krv, ktorou sa až do dnešných dní označovali príslušníci šľachty. V starých predhistorických dobách len súrodenci mohli mať deti. Potom sa táto schopnosť u väčšiny ľudstva premenila na svoj opak a len nepokrvní príbuzní mohli mať deti. Ale u vládnucej elity táto schopnosť plodenia deť medzi súrodencami zostala dlhšie. Ešte v egyptských časoch si dosť bežne panovníci brali za manželky svoje sestry a spolu plodili potomkov, nasledovníkov. Takýto ľudia mali aj zvláštne modravé zafarbenie krvi, čo sa stalo všeobecným pojmom pre šľachtu. Potom, ak krv je nositeľkou JA a vedomia vôbec, ľudia s modrou krvou museli mať zvláštny druh vedomia. Preto nielen v židovstve, ale medzi šľachtou celkovo, sa veľmi dbalo o svoj rodokmeň. Príslušnosť k rodu bola aj zároveň presným ukazovateľom kvality povahy a duševných vlastností daného človeka.

Príchodom Krista sa rodová väzba na krv preťala. Kresťanstvo sa stáva univerzálnym náboženstvom neviazaným na národnosť alebo kastu. V súčasnosti sa sila väzieb krvi definitívne stráca a končí sa aj posledná možnosť túto väzbu krvi magicky ovplyvňovať. Kľúče do vstupu informačného poľa prostredníctvom genetickej mágie sú nepoužiteľné starým spôsobom. Sila egyptských žrecov je vážne narušená, svoj boj o čas prehrávajú. To súvisí aj s príchodom Krista do éterickej sféry Zeme. Príchod Krista v éterickej podobe má zásadný a premieňajúci vplyv na všetky ríše elementárnych bytostí, zvierat, rastlín, ale aj na ľudí, u ktorých dochádza k zásadným premenám ich duševnej konfigurácie. Prekročil sa bod obratu, keď mágia ducha získava prevahu nad mágiou krvi, a tým nastáva koniec starej moci. Moc Egypta končí a začína moc novej Perzie.